

Ljubljana, 19. november 2020

Vlada Republike Slovenije
Gregorčičeva 20
1000 Ljubljana

Ministrstvo za kulturo RS
Maistrova 10
1000 Ljubljana

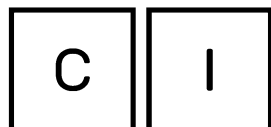
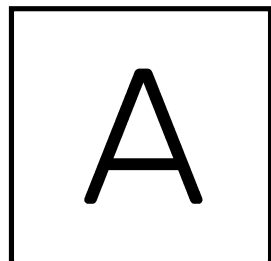
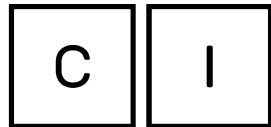
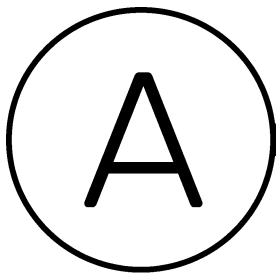
Odziv Društva Asociacija na Zakon o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19

Spoštovani!

Pred nami je t. i. šesti protikorona paket, ki ponovno uvaja kar nekaj splošnih ukrepov, ob tem pa tudi nekatere, ki so vezani na posamezna področja. Kulture kot samostojnega področja ponovno ni, četudi je bila potreba večkrat izkazana. Ponavljamo tudi **stališče Evropske komisije** (glej sporočilo komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19), **da je kultura med najbolj prizadetimi sektorji**. Nedavno je tudi **UNESCO** objavil seznam priporočil, kako se lahko države spopadajo z reševanjem področja kulture v času trajanja epidemije. **Dokument Culture in crisis: Policy guide for a resilient creative sector** vključuje petnajst sklopov, med katerimi so zelo različna priporočila. Strinjamo se, da so nekatera od priporočil v Sloveniji implementirana skozi generalne ukrepe, vseeno pa ostaja tudi kar nekaj drugih ukrepov, ki bi lahko bistveno pripomogli k izboljšanju situacije na področju kulture. **Na primer neposredne investicije države v umetnost, spodbujanje zasebnih investicij v kulturo, krepitev organizacij in druge oblike ukrepov**. V okviru tega ponovno podajmo predlog za uvedbo vavčerjev za kulturo, to bi lahko bil ključni ukrep za spodbuditev potrošnje v kulturi leta 2021. Predlagamo tudi ukrep vrednotnic in pa posebnega sklada, s katerim bi blažili specifične posledice epidemije.

V tokratnem odzivu pa **dodajamo še dva pomembna ukrepa**. **Prvi je podaljšanje pridobivanja pravice do plačila prispevkov** za samozaposlene v kulturi, kar je ukrep, ki je že bil sprejet v prvem valu epidemije. Menimo, da so s ponovitvijo okoliščin zaradi ponovne razglasitve epidemije prisotni tudi vsi razlogi, da se ponovno uvede tudi ta ukrep. Predlagamo, da se vsem samozaposlenim, ki jim v času od razglasitve epidemije v drugem valu do 31. marca 2021 poteče pravica do plačila prispevkov, slednja avtomatsko podaljša do 31. maja 2021.

Poleg tega izpostavljamo še dejstvo, da samozaposleni v kulturi v tem letu povečini praktično niso mogli opravljati svojega dela, kar bo bistveno

vplivalo na njihove reference pri pridobivanju statusa in pridobivanju ali podaljšanju pravice do plačila prispevkov. **Zavoljo tega predlagamo začasni ukrep za dobo petih let** (zaradi referenčne dobe pri pridobivanju pravice do plačila prispevkov je to namreč obdobje, ko bo epidemija še puščala svoje posledice), **s katerim bi se spustil prag za pridobitev omenjene pravice**, prav tako bi se odstranil pogoj obveze izpolnjevanja pogojev kvantitete, saj slednjih zavoljo okoliščin v veliko primerih ne bo možno doseči.

Predlagamo tudi posamezne **spmembe in dopolnitve** predlaganega **določila delnega povračila nekritih fiksnih stroškov**. Na tem področju predlagamo tudi uvedbo pavšala za samozaposlene v kulturi.

V nadaljevanju podajamo predloge za spremembe Zakon o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19.

* * *

PREDLOGI

K 107. členu

V zadnji alineji prvega odstavka 107. člena se na koncu doda besedilo »Ukrep mesečnega temeljnega dohodka, kot je opredeljen v Zakonu o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 in Zakonu o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo ne šteje kot pomoč, ki bi izključevala pridobivanje ukrepa povračila nekritih fiksnih stroškov.«

Po novem se 107. člen glasi:

107. člen

(pomoč v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov)

(1) Upravičenec do pomoči v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov v upravičenem obdobju iz osmega odstavka tega člena je pravna ali fizična oseba, ki:

- je bila registrirana za opravljanje gospodarske dejavnosti najkasneje do 1. septembra 2020,
- ima vsaj enega zaposlenega na dan uveljavitve tega zakona ali je samozaposlen, ki je na dan uveljavitve tega zakona vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi 15. člena Zakona o obveznem pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJFB, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19 in 75/19; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2) ali je družbenik ali delničar gospodarske družbe oziroma ustanovitelj zadruga ali zavoda, ki je poslovodna oseba, in je na dan uveljavitve

A

S O

C I

A

C I

J A

tega zakona v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 16. člena ZPIZ-2,

- ni na dan 31. december 2019 podjetje v težavah v smislu Uredbe 651/2014/EU,
- ne more opravljati svoje dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu zaradi posledic epidemije COVID-19 in
- zagotavlja, da se nekriti fiksni stroški ne krijejo iz drugih virov, kot so zavarovanja, začasni ukrepi pomoči ali podpora iz drugih virov. Ukrepi mesečnega temeljnega dohodka, kot je opredeljen v Zakonu o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 in Zakonu o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo ne šteje kot pomoč, ki bi izključevala pridobivanje ukrepa povračila nekritih fiksnih stroškov.

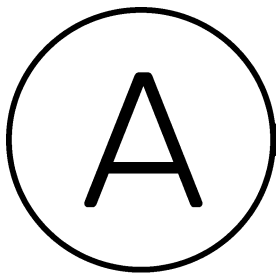
(2) Upravičenec ne more biti:

- neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna občine, katerega delež prihodkov iz javnih virov je bil v letu 2019 višji od 70%,
- delodajalec, ki opravlja finančno ali zavarovalniško dejavnost, ki spada v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti, in ima več kot deset zaposlenih na dan oddaje vloge,
- tuje diplomatsko predstavništvo in konzulat, mednarodna organizacija, predstavništvo mednarodnih organizacij ter institucija, organ in agencija Evropske unije v Republiki Sloveniji.

(3) Nekriti fiksni stroški za potrebe tega ukrepa predstavljajo mesečne nekrite fiksne stroške v upravičenem obdobju, ki so ocenjeni v višini ene dvanajstine 14,4 odstotkov letnih prihodkov od prodaje v primeru upada prihodkov več kot 70 odstotkov oziroma v višini ene dvanajstine 7,2 odstotkov letnih prihodkov od prodaje v primeru upada prihodkov od prodaje od 40 do 70 odstotkov.

(4) Nekriti fiksni stroški se za potrebe tega ukrepa določijo kot določen odstotek celoletnih prihodkov od prodaje upravičenca leta 2019 na mesec v upravičenem obdobju, če gre za upravičence, ustanovljene do 1. oktobra 2019, oziroma kot določen odstotek prihodkov od prodaje upravičenca od njegove registracije do 1. septembra 2020, preračunanimi na enako obračunsko obdobje, na mesec v upravičenem obdobju. Nekriti del navedenih fiksnih stroškov pa se upravičencu določi v višini, kot izhaja iz petega odstavka tega člena.

(5) Višina nekritih fiksnih stroškov se izračuna glede na naslednjo lestvico:

S	O
---	---

C	I
---	---

A

C	I
---	---

J	A
---	---

Upad prihodkov od prodaje v upravičenem obdobju v primerjavi s prihodki od prodaje v enakem obdobju leta 2019 oziroma upad prihodkov od prodaje v upravičenem obdobju v primerjavi s prihodki od prodaje v času od registracije upravičenca do 1. septembra 2020, preračunanimi na enako obračunsko obdobje	Višina nekritih fiksnih stroškov se določi v odstotku od letnih prihodkov za leto 2019 oz. prihodkov od prodaje v času od registracije do 1. septembra 2020, preračunanimi na enako obračunsko obdobje za vsak mesec poslovanja v upravičenem obdobju iz osmega odstavka tega člena
40,00 % do vključno 70,00 %	0,6 %
nad 70,00 %	1,2 %

vendar ne več kot:

- 1.000,00 eurov mesečno na redno zaposlenega v upravičenem obdobju,
- 70% neto izgube (AOP 187) upravičenca, ki je srednje veliko ali veliko podjetje, navedene v izkazih poslovnega izida v upravičenem obdobju oz. 90% neto izgube (AOP187) upravičenca, ki je mikro ali malo podjetje, v izkazih poslovnega izida v upravičenem obdobju. Velikost upravičenca se določa skladno s Prilogo 1 Uredbe Komisije 651/2014/EU.

Število redno zaposlenih in velikost upravičenca se ugotavlja na dan oddaje vloge.

(6) Za upravičence, ki so bili registrirani do 1. oktobra 2019, kritje nekritih fiksnih stroškov v upravičenem obdobju ne sme presegati najvišje pomoči skladno s točko 3.12 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državnih pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20.3.2020, str. 1, sprememba UL C št. 112 I z dne 4.4.2020 str. 1, sprememba UL C št. 164 z dne 13.5.2020, str. 3, sprememba UL V 2018 z dne 2.7.2020, str. 3 in sprememba UL C št. 340 I z dne 13.10.2020, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Sporočilo Komisije Začasni okvir za ukrepe državnih pomoči).

(7) Za upravičence, ki so bili registrirani od vključno 1. oktobra 2019 do 1. septembra 2020, nekriti fiksni stroški skupaj z ostalimi pomočmi ne smejo presegati najvišje pomoči skladno s točko 3.1 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državnih pomoči.

(8) Upravičeno obdobje pomoči je od 1. oktobra 2020 do 31. decembra 2020. Upravičeno obdobje pomoči se lahko s sklepom vlade podaljša za največ šest mesecev.

(9) Pomoč v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov se upravičencem lahko dodeli na osnovi ocenjenih podatkov. Upravičenost do

A

S O

C I

A

C I

J A

prejete pomoči se ugotavlja naknadno skladno s petim odstavkom tega člena.

(10) Neto izguba pomeni neto čisto izgubo (AOP 187) v upravičenem obdobju po pravilih računovodenja. Za potrebe tega člena je mesečna izguba lahko zgolj ocenjena.

Obrazložitev

Predlagamo, da se v zadnjo alinejo prvega odstavka jasno zapiše, da mesečni temeljni dohodek ne šteje kot pomoč države kar zadeva fiksne stroške. Mesečni temeljni dohodek je namreč nadomestilo plače in predstavlja znesek, ki je nižji od minimalne plače in kot tak ne more pokriti tudi fiksnih stroškov dejavnosti. Zato je potrebno v to določilo jasno zapisati, da mesečni temeljni dohodek, kot je bil zapisan v preteklih zakonih pomoči za časa epidemije, ne vpliva na dodelitev pomoči oziroma ukrepa, ki samozaposlenim osebam namenja nadomestilo za nekrite fiksne stroške.

Doda se nov 107.a člen

Doda se nov 107.a člen, ki se glasi:

»107.a člen

(pavšal za nekrite fiksne stroške za samozaposlene v kulturi)

- (1) Ne glede na določila prejšnjega člena lahko samozaposleni v kulturi namesto višine nadomestila nekritih fiksnih stroškov, kot so opredeljeni v tretjem, četrtem in petem odstavku prejšnjega člena, zaprosi za izplačilo pavšalnega nadomestila nekritih fiksnih stroškov v višini 350 evrov.
- (2) Pavšal iz prejšnjega odstavka se uveljavlja na enak način in pod enakimi pogoji, kot je to določeno za ukrep mesečnega temeljnega dohodka, kot je ta opredeljen v Zakon o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (ZZUOOP) (Uradni list RS, št. 152/2020) in sicer v 88. in 89. členu.«

Obrazložitev

Z novim členom predlagamo izjemo za samozaposlene v kulturi, in sicer da se lahko odločijo tudi za pavšal glede nadomestila nekritih fiksnih stroškov. Samozaposleni v kulturi imajo namreč zasebno življenje pogosto tesno prepleteno z dejavnostjo, kar pomeni da tudi ločnice pri fiksnih stroških pogosto ni možno jasno vzpostaviti. Kakor je zapisano v strokovni analiza Ocena stroškov dela za samozaposlene v kulturi (2010 – dostopno na

A

S O

C I

A

C I

J A

spletni strani Asociacije), znaša ocena materialni stroškov dela samozaposlenih v kulturi na letni ravni 4.900,00 evrov. Na mesečni ravni bi to pomenilo nekaj čez 400 evrov, pri čemer so v oceno vključeni tudi nekateri stroški, ki jih v tem primeru ni nujno všteti v izračun (npr. sledenje stroki). Kljub morebitnemu znižanju na ta račun pa je bila v zadnjih desetih letih zabeležena tudi inflacija, zato ocenjujemo, da bi pavšal v višini 350,00 evrov predstavljal realno osnovo, za tiste, ki bi se namesto realnega izračuna raje odločili za pavšal. Dejstvo je tudi, da je veliko samozaposlenih v kulturi t. i. normirancev, pri čemer iz trenutne opredelitve ni jasno, kakšno nadomestilo bi samozaposlenim pripadlo v tem primeru. Predlagamo, da se pavšal v tem členu izplačuje na enak način in pod enakimi pogoji, kot je to veljalo za ukrep mesečnega temeljnega dohodka v Zakonu o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19.

Za 112. členom se doda novo poglavje z naslovom »Začasni ukrepi na področju kulture.« Ostale člene za tem poglavjem se smiselno preštevilči.

Doda se nov 113. člen, ki se glasi:

113. člen

(bon za izboljšanje gospodarskega položaja na področju domače potrošnje kulture)

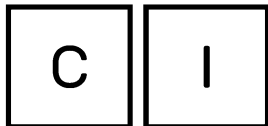
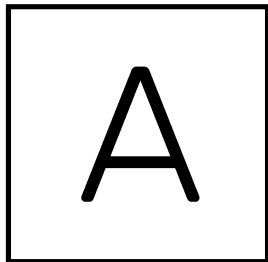
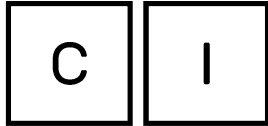
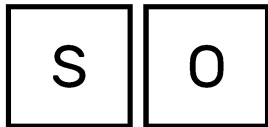
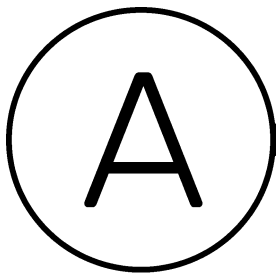
(1) S tem zakonom se ureja bon z namenom odprave posledic epidemije v kulturi za izboljšanje gospodarskega položaja na področju domače potrošnje kulture (v nadaljnjem besedilu: bon za kulturo).

(2) Upravičenec do bona za kulturo v višini 25 eurov je polnoletna oseba oziroma oseba, ki bo v letu 2020 dopolnila 18 let, s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji na dan 1. december 2020.

(3) Ponudniki na področju kulture (v nadaljnjem besedilu: ponudniki kulturnih storitev), pri katerih se bon za kulturo unovči, so za potrebe tega člena subjekti, registrirani v Republiki Sloveniji, vpisani v register poslovnih oseb Agencije Republike Slovenije za javno pravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES), ki opravljajo dejavnosti po Standardni klasifikaciji dejavnosti Uredbe o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07 in 17/08) po Prilogi I: Standardna klasifikacija dejavnosti – SKD 2008 in Priloga II: Pojasnila k standardni klasifikaciji dejavnosti – SKD 2008:

- 90 – Kulturne in razvedrilne dejavnosti,
- 91 – Dejavnost knjižnic, arhivov, muzejev in druge kulturne dejavnost.

(4) Bon za kulturo se glasi na upravičenca in se unovči do 31. decembra 2021.

(5) Če upravičenec bona za kulturo ne unovči do 31. decembra 2021, ne more zahtevati izplačila bona v denarju od Republike Slovenije.

(6) Ponudnik storitve oziroma upravičenec bo od Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS) prejel sredstva v višini unovčenega bona. Način unovčitve bona preko informacijskega sistema FURS in povračila sredstev s strani FURS predpiše Vlada Republike Slovenije z uredbo v petnajstih dneh po uveljavitvi tega zakona.

(7) Sredstva za izplačilo bona za spodbujanje domače potrošnje za kulturo zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(8) Ukrep se začne izvajati po odobritvi sheme državne pomoči s strani Evropske komisije.

(9) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od bona ne plača dohodnina.

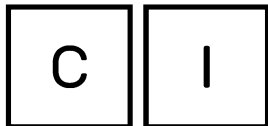
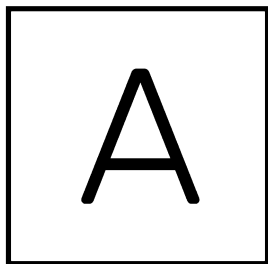
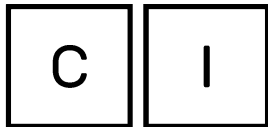
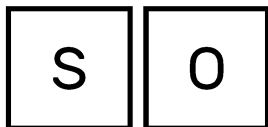
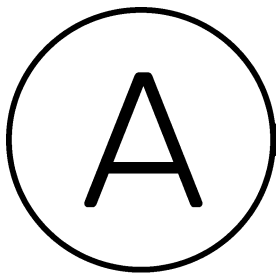
(10) Bon za kulturo se ne upošteva za ugotavljanja materialnega položaja vlagatelja in oseb, ki se upoštevajo poleg vlagatelja, v skladu z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18 in 47/19).

(11) Nadzor nad ponudniki storitev iz tega člena izvaja Tržni inšpektorat Republike Slovenije v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor. Finančna uprava Republike Slovenije Tržnemu inšpektoratu Republike Slovenije na zahtevo zagotavlja potrebne podatke za izvajanje nadzora:

- podatke o ponudniku storitev: matična številka zasebnika ali pravne osebe in davčna številka;
- podatke o osebi, ki je unovčila bon – upravičencu do bona: osebno ime upravičenca do bona, davčna številka.

Obrazložitev

Enako kot turizem, za katerega boni že obstajajo, je tudi kultura eden od najbolj prizadetih sektorjev, kar je tudi sporočilo Evropske komisije. Prav tako je kultura eden od sektorjev, ki jih finančne krize – in slednja se napoveduje – vedno najbolj prizadenejo. Zaradi tega je nujno, da se tudi za kulturo poskrbi z neposrednimi spodbudami oziroma s spodbudami za domačo potrošnjo. Zavoljo tega predlagamo uvedbo t. i. »bona za kulturo« v višini 25 eur, ki bi ga prejela vsaka polnoletna oseba. Sorodna priporočila glede neposredne potrošnje so tudi v dokumentu UNESCO z naslovom Culture in crisis: Policy guide for a resilient creative sector in je torej izkazano dober način prehajanja obstoječe krize na področju kulture.

Predlog ima tudi strokovno podporo, in sicer v raziskavi, ki jo je naročilo Ministrstvo za kulturo leta 2016, z naslovom *Analiza zakonodaje in prakse zasebnega vlaganja v kulturo v državah evropske unije*. V poglavju 1.12. *Kuponi / »vavčerji«* je predstavljen natanko takšen sistem, ki je v običajnih, torej ne kriznih razmerah, že bil uporabljen na Slovaškem, v Nemčiji, Veliki Britaniji in Belgiji (str. 24–25).

Bon bi imel zelo podobne parametre kot že predlagani bon za turizem, uveljavljali pa bi ga lahko pri poslovnih subjektih, ki imajo registrirano ustrezno dejavnost po šifrantu SDK. Glede na trenutni izračun za potrošnjo za bone za turizem in glede na višino predloga »bona za kulturo« je mogoče sklepati, da bi za celoten ukrep potrebovali približno 40 milijonov evrov. Slednje glede na celoten obseg sredstev za kulturo, ki jih potroši prebivalstvo, predstavlja relativno majhen delež, in sicer približno 7% (poraba za kulturo se je v letih 2010 do 2015 gibala med 500 in 600 milijoni (Vir: Analiza financiranja kulture, Ministrstvo za kulturo, 2017, str. 40).

Doda se nov 114 člen, ki se glasi:

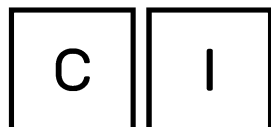
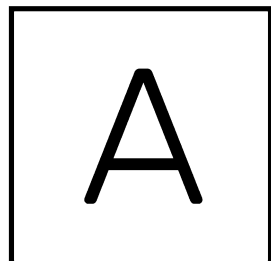
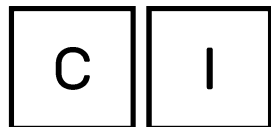
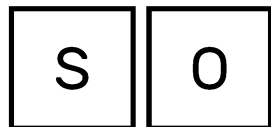
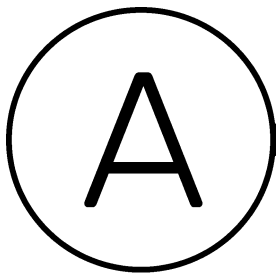
114. člen

(vrednotnice za kulturne prireditve)

- (1) Če kulturna prireditev zaradi izrednih okoliščin, ki jih je povzročila epidemija, ni izvedena, se šteje, da so izpolnjene vse obveznosti organizatorja prireditve, če imetniku vstopnice izda vrednotnico v višini plačila vstopnice.
- (2) Vrednotnica se glasi na prinosnika in omogoča unovčljivost v 24 mesecih od izdaje. Če potrošnik izdane vrednotnice ne unovči v 24 mesecih od izdaje, lahko v 14 dneh po preteku tega obdobja od organizatorja kulturne prireditve zahteva, da mu v 14 dneh od prejema zahtevka vrne znesek, na katerega se glasi vrednotnica.
- (3) Za izdano vrednotnico jamči organizator kulturne prireditve z vsem svojim premoženjem.
- (4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, potrošnik z izdajo vrednotnice skladno s tem členom nima drugih zahtevkov do organizatorja kulturne prireditve.
- (5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za abonmaje.

Obrazložitev

Vrednotnice so sistem, ki jih t. i. protikorona paketi že poznajo. V *Zakonu o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitve njenih posledic za državljane in gospodarstvo* so v 101.a členu predvidene vrednotnice za turistične pakete, enako so predvidene vrednotnice za športne prireditve v ZIUOOPE. Ukrep je zelo pomemben tudi za kulturo, saj

so tudi organizatorji kulturnih prireditev (koncerti, gledališče, kino ...) izdali veliko število vstopnic, dogodkov pa zaradi pandemije ne bo možno izvesti. Soroden problem so tudi abonmaji, zato na koncu predlagamo tudi peti odstavek, ki prejšnje odstavke smiselno aplicira na abonmaje. Ukrep vrednotnic bi za organizacije, ki prirejajo kulturne dogodke, predstavljal enega pomembnejših ukrepov, saj nagovarja vprašanje likvidnosti, ki bi v primeru preveč zahtevkov za povrnitev sredstev lahko imele resne posledice za kulturne organizacije.

Doda se nov 115. člen, ki se glasi:

115. člen

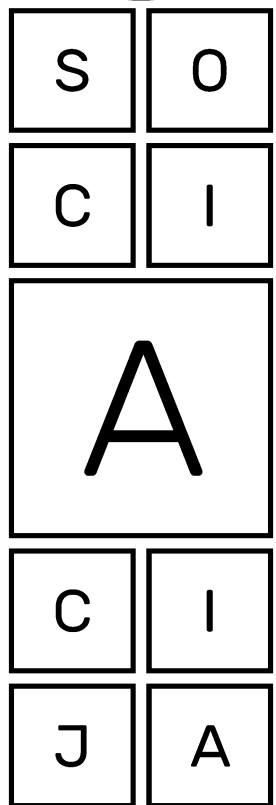
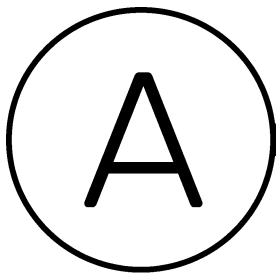
(Sklad za nepovratna sredstva na področju kulture)

- (1) Ustanovi se poseben sklad za nepovratna sredstva, s katerim upravlja ministrstvo, pristojno za kulturo (v nadaljevanju sklad).
- (2) Sklad je namenjen saniranju posledic nezmožnosti izvajanja javnih projektov in programov zaradi razglasitve epidemije COVID-19 in omogočanju kontinuiranega izvajanja kulturno umetniških vsebin v javnem interesu.
- (3) Do sredstev iz sklada so upravičeni poslovni subjekti, ki izvajajo javne projekte in programe na področju kulture izključno v namen izvajanja programov in projektov v javnem interesu.
- (4) Sredstva iz sklada se črpajo na podlagi neposrednega poziva upravičencem, ki izvajajo javne programe in projekte na področju kulture v letu 2020 in 2021.
- (5) Sredstva za sklad zagotovi Vlada RS

Obrazložitev

Predlagamo ustanovitev sklada z nepovratnimi sredstvi na področju kulture, saj je zavrlo pandemije COVID-19 prišlo do situacij, ko bodo tako javne kulturne institucije kot nevladne organizacije za nemoteno izvedbo javnih projektov in programov potrebovale dodatna sredstva, ki jih ne bo možno zagotoviti iz z razpisi dodeljenih sredstev. V realnosti se je že pokazala velika potreba po skladu, zato menimo, da je nujno, da se ga tudi vzpostavi.

Kot primer podajamo izvedbo festivala, ki je bil načrtovan za konec marca 2020. Številne priprave na festival so seveda pred razglasitvijo epidemije že bile opravljene, prav tako je bilo porabljenih kar nekaj sredstev. Obstajata dve možnosti, kako nasloviti situacijo. Bodisi se prijavljena programska enota z vidika razpisa šteje v obliki, kot je bila koncipirana, za izvedeno, ministrstvo, pristojno za kulturo, pa pokrije vse morebitne že nastale stroške. Druga možnost je, da se organizacija odloči, da bi želela dogodek vseeno izvesti v drugem času, na primer ga prestavi v december 2020. V tem primeru prvotna sredstva ne morejo zadostovati za izvedbo

prijavljene aktivnosti. Organizacija je morala za prvotno pripravo dogodka (marec 2020) porabiti določena sredstva (na primer stroške programskega vodje, rezervacij hotelov, letalskih kart ipd.), ki jih ni možno prenesti v izvedbo v novo obdobje, torej december 2020. Predlagamo, da bi se iz sklada pokrilo vse morebitne nastale stroške za pripravo prvotno načrtovane aktivnosti, organizacija pa bi vse stroške, ki bi nastali v drugi izvedbi črpala iz prvotnega finančnega načrta za izvedbo aktivnosti znotraj svojega programa oziroma projekta. Pri tem ne gre za dvojno financiranje, pač pa za saniranje enega dogodka, ki ga je prekinila razglasitev epidemije, in za omogočanje, da se normalno izvede program ali projekt, ki je naposled v javnem interesu. Iz sklada bi lahko krili tudi vsaj del izpada iz prodaje za organizacije, ki imajo slednje v finančnih konstrukcijah svojih programov in projektov.

Doda se nov 116. člen, ki se glasi:

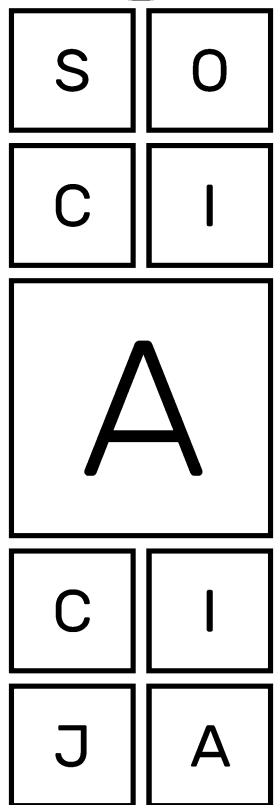
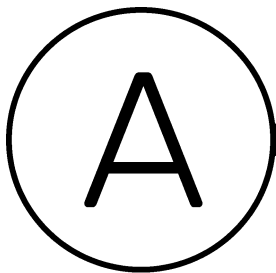
116. člen

(ohranitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost po 83. členu ZUJIK)

Samozaposleni v kulturi, ki mu je pravica do plačila prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za obvezno zdravstveno zavarovanje ter za starševsko varstvo in za zaposlovanje od najnižje zavarovalne osnove za samozaposlene za socialno in zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: prispevki za socialno varnost) na podlagi 83. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10, 20/11, 111/13, 68/16, 61/17 in 21/18 – ZNOrg; v nadaljnjem besedilu: ZUJIK) prenehala in o njegovi vlogi za ponovno podelitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost do uveljavitve tega zakona še ni bilo odločeno, ter samozaposleni v kulturi, ki se mu pravica do plačila prispevkov za socialno varnost, priznana na podlagi 83. člena ZUJIK, izteče do 31. marca 2021, ohrani pravico do plačila prispevkov za socialno varnost na podlagi 83. člena ZUJIK do 31. maja 2021.

Obrazložitev

V prvem protikorona paketu je bilo sprejeto določilo s področja kulture, ki je samozaposlenim v kulturi omogočalo nadaljnjo delo tudi v oteženih okoliščinah epidemije. Menimo, da bi podoben ukrep bilo potrebno implementirati tudi v drugem valu, saj so se tudi tokrat ponovile praktično iste okoliščine, ukrep pa se je v prvem valu izkazal za upravičenega in uspešnega. V ta namen prilagamo ključni del argumentacije vlade iz prvega paketa: »Zaradi izrednih razmer, ukrepov v skladu z Zakonom o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni ter oteženega pridobivanja priporočil in dokazil za izpolnjevanje pogojev za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna, se predlaga,

da se samozaposlenim v kulturi, ki jim je pravica do plačila prispevkov za socialno varnost na podlagi 83. člena ZUJIK iztekla in o njihovi pravici še ni bilo odločeno do uveljavitve tega zakona, ter samozaposlenim v kulturi, ki jim pravica do plačila prispevkov za socialno varnost, priznana na podlagi 83. člena ZUJIK, izteče do 30. junija 2020, ohrani pravica do plačila prispevkov za socialno varnost na podlagi 83. člena ZUJIK do 31. avgusta 2020.« V našem predlogu sledimo predlogu Vlade RS iz prvega vala epidemije in spreminjamo datume.

Doda se nov 117. člen, ki se glasi:

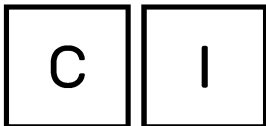
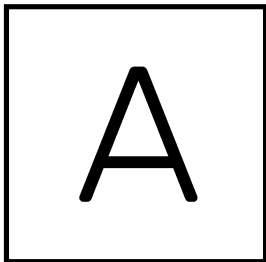
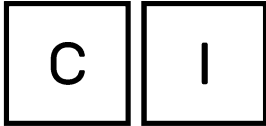
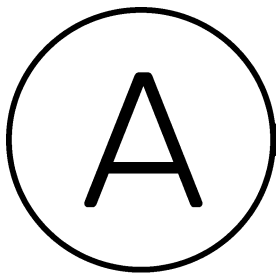
117. člen

Začasno se za obdobje od 1. 1. 2021 do 1. 1. 2026 spremeni Uredba o samozaposlenih v kulturi, in sicer na način:

- V dokumentu »Priloga I Specializirani poklici na področju kulture in kriteriji izjemnega kulturnega prispevka za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost« se v uvodnem besedilu prag 81 točk zniža na 71 točk. Ustrezna uvodna določba se po novem glasi »Prag za izpolnitev pogoja izjemnosti v okviru posameznega poklica je 71 točk«.
- V dokumentu »Priloga I Specializirani poklici na področju kulture in kriteriji izjemnega kulturnega prispevka za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost« se določilo »izpolniti vseh 30 točk za obseg« v celoti izbriše.
- V dokumentu »Priloga II: Specializirani poklici na področju kulture – deficitarni poklici in kriteriji prispevka k razvoju področja, ki ga zajema deficitarni poklic, za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost« se v uvodnem besedilu prag 81 točk zniža na 71 točk. Ustrezna uvodna določba se po novem glasi »Prag za izpolnitev pogoja izjemnosti v okviru posameznega poklica je 71 točk«.
- V dokumentu »Priloga II: Specializirani poklici na področju kulture – deficitarni poklici in kriteriji prispevka k razvoju področja, ki ga zajema deficitarni poklic, za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost« se določilo »izpolniti vseh 30 točk za obseg« v celoti izbriše.

Obrazložitev

Zaradi razglasitve epidemije v letu 2020 in izrednih razmer, ki bodo predvidoma tajale vsaj še v prvi četrtini leta 2021, predlagamo, da se uvede začasne spremembe Uredbe o samozaposlenih v kulturi, s katerimi se vzame v obzir dejstvo, da samostojne ustvarjalke in ustvarjalci v tem letu praktično niso mogli delati v enakem obsegu, kot bi sicer, kar bistveno

vpliva na izpolnjevanje kvantitativnih pa tudi kvalitativnih kriterijev za pridobitev statusa samozaposlenih v kulturi.

Za pridobitev pravice do plačila prispevkov se spremlja obdobje zadnjih petih let, zato je potrebno določilo implementirati za naslednje petletno obdobje torej od 1. 1. 2021 do 1. 1. 2026. Šele po petih letih se posledice epidemije ne bodo več poznale pri obsegu dela in kakovosti dela prosilcev za pravico do plačila prispevkov.

* * *

Za vsa dodatna pojasnila ostajamo na voljo.

Lep pozdrav,

Društvo Asociacija

DRUŠTVO ASOCIACIJA
–društvo nevladnih organizacij in
posameznikov na področju kulture

PISARNA
Dalmatinova 4, 1000 Ljubljana

SEDEŽ
Metelkova 6, 1000 Ljubljana

+386 (0)1 4341 244
+386 (0)51 773 611

info@asociacija.si
www.asociacija.si

DAVČNA ŠTEVILKA
38450666 (nismo dav. zav.)

MATIČNA ŠTEVILKA
1768875

TRR
SI56 61000 0014575 664
(pri DH d.d.)